

Jeg tror ikke, at der er nogen, der er ude i en argumentation om, at kvinder skulle være specielt dårligere end mænd til at agere politisk og til at kunne træffe beslutninger og tænke kreativt og være med til at udvikle samfundet. Så det er ikke det, der er årsagen. Nej, det er rent ud sagt et spørgsmål om en kultur, vi har i det her samfund, hvor vi ikke endnu har fået gjort op med, at mænd i højere grad er dem, der sætter sig på posterne, i højere grad er dem, der sætter sig tæt på magten.

Howdan skal vi så rent konkret følge op på det her forslag?

Jeg har altså et lille forslag, jeg godt kunne tænke mig at høre ministerens kommentarer til: Når man nu forestiller sig, at der skal tages beslutning om indstilling af et medlem til et råd eller et organ af en eller anden art, så kunne der blive givet en skriftlig begrundelse for, hvorfor man havde valgt den ene eller den anden, ud fra betragtningen om, hvad det er for nogle kvalifikationer, man har vægтет hos den ene eller den anden. Den vurdering skal så ligge i ministeriet, men den skal også foreligge offentligt, så man kan se, hvad er det for nogle kvalifikationer.

Det er ikke meningen, at det skal være sådan til evig tid, men det er vigtigt, at vi i en indfasningsperiode, som min kollega fra SF også understregede, får skabt en kultur, hvor man vægter mænd og kvinder lige. Vi kan jo godt ende med en tilstand, hvor man, uagtet at man indstiller både mænd og kvinder, vælger mændene. Så er loven jo overholdt, men vi står stadig væk tilbage med et samfund, hvor mænd og kvinder altså ikke har en ligelig repræsentation.

Jeg foreslår en overvågning af en eller anden karakter. Vores forslag er, at man kvalitativt skal begrunde det valg, man foretager.

Til sidst vil jeg bare sige, at vi står over for kvindernes internationale kampdag i næste uge. Jeg synes, det ville klæde ministeren, men også generelt Folketinget, at vi beslutter os for at sige: Nu må den debat om, hvorfor vi ikke har ligestilling i det her samfund, kickstartes i endnu højere grad. Det er sådan, at på onsdag i næste uge vil samtlige ligestillingsordførere fra Folketinget løbe rundt og diskutere kvindernes ligestilling. Det gør man den ene dag om året. Jeg vil i høj grad godt lægge op til, at vi gjorde det de resterende 363 om året.

Vi ved fra vores venner fra den anden side af Sundet, fra Sverige, og fra Norge, at en langt stærkere debat i samfundet også giver det resultat, at der er mere ligestilling mellem mænd og

kvinder – både i det politiske liv, på arbejdsmarkedet, i det kulturelle liv og i livet generelt.

Så mit forslag er også, at man i ministeriet tager den debat alvorligt, og i høj grad også, at Folketingets partier i løbet af det næste år aktivt vil deltage i debatten frem for kun en enkelt dag i næste uge.

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen): Jeg skal starte med at sige til fru Majbrit Berlau, at vi faktisk knokler med ligestillingen hver eneste dag året rundt og netop ikke kun gør det på kvindernes internationale kampdag den 8. marts. Men der gør vi det også. Og jeg ser frem til, at man i næste uge rundtomkring virkelig vil glæde sig over, at der nu med det her lovforslag faktisk bliver taget et markant skridt i retning af at forbedre ligestillingen i sammensætningen af udvalg, råd og nævn rundtomkring.

Kl. 10.25

Jeg vil gerne takke ordførerne for den meget positive opbakning og det meget positive valg af ord, specielt fra Dansk Folkeparti, i kommentarerne til lovinitiativet. Jeg tror, det her virkelig vil flytte noget, fordi vi på denne måde får rejst ligestillingsdiskussionen på lokalt og regionalt niveau, og vi gør de lokale politikere ansvarlige for deres indsats over for ligestillingen.

Det var, som Socialdemokraternes ordfører sagde, ikke mindst diskussionen i forbindelse med sammensætningen af de midlertidige vækstfora, som inspirerede mig til at overveje, hvordan vi kunne komme videre med en fornuftig udvikling på det her område. Vi kan jo se, at det regelsæt, der har været gældende i statsligt regi, faktisk har betydet en meget positiv udvikling, for da reglerne blev vedtaget i 1985, var der ca. 12 pct. kvinder i udvalgene, og nu er vi på omkring 39-40 pct. Andelen har været oppe på 45 pct. Så det, at der bliver stillet krav til, at man skal indstille både en mandlig og en kvindelig kandidat, kan faktisk rykke rigtig meget.

Jeg blev bl.a. spurgt, hvad de relevante begrundelser kan være. Det vil især være et spørgsmål om, hvorvidt der er det faglige kendskab, der skal til for at kunne bestride en udvalgspost. Der vil det jo være sådan, at der vil være rig mulighed for eksempelvis kommunalbestyrelsesmedlemmer til at diskutere, hvordan og hvorledes det forholder sig med indstillingerne, og om de er velbegrundede i det øjeblik, hvor man f.eks. ikke indstiller nogen mandlige kandidater, fordi man ikke mener, der er nogen